

lokale Forhold. Da der kun er Tale om et meget begrænset Antal Vogne, er Reglen formentlig uden Betænkelighed. — Ligeledes foreslaas det, at Justitsministeriet kan meddele Fritagelse ved Benyttelse af Motorkøretøjer i andre offentlige Øjemed, navnlig for at skaffe de fornødne Lempelser for Politiet.

I § 2, sidste Stykke, er tilføjet en Regel om, at Politiet i enkelte Tilfælde, hvor Forholdene særlig kræver det, kan give Dispensation fra Lovens Regler ogsaa for Køretøjer, der ellers benyttes til almindelig Kørsel, naar de skal bruges til Transport af syge, tilskadekomne o. lign.

Af Hensyn til, at det i den senere Tid er blevet almindeligt at benytte svære Lastautomobiler paa Landet og disse paa Grund af deres Vægt kan være ødelæggende for Landevejene, er der i Slutningen af § 3 indsat en Regel om, at Justitsministeriet kan forbyde saadan Kørsel eller tillade den paa visse Vilkaar.

§ 4 indeholder i alt væsentligt de samme Regler, som findes i den gældende Lovs §§ 4, 5, 7, 12 og 27.

Da der ikke i den gældende Lov var givet nogen nærmere Bestemmelse om, hvilke trehjulede Motorkøretøjer, der var underkastede Reglerne for Motorcykler, fastsatte Justitsministeriet ved Cirkulære af 24. Maj 1911, at ethvert trehjulet Motorkøretøj, hvis Egenvægt ikke overstiger 400 kg, hvis Længde ikke er over 3,25 m, og hvis Bredder ikke er over 1,60 m, maa anses som en Motortricycle, og denne Regel foreslaas udtrykkelig udtalt i Lovens, jfr. Forslagets § 8.

Medens de særlige sagkyndige, for hvem et Køretøj skal fremstilles til Afgørelse af, om det opfylder Lovens Betingelser, og for hvem Personer, der ønsker at faa Førerbevis, skal aflægge den fastsatte Prøve, tidligere har været beskikket af Politiet, ligesom ogsaa dette har godkendt de Personer, der har givet Undervisning i Automobilkørsel, har man i Forslagets § 9, 3die Stykke, og § 17, 2det Stykke, foreslaaet, at de særlige sagkyndige og Lærere skal beskikkes af henholdsvis Justitsministeriet og af vedkommende Amtmand (i København af Politidirektøren). Det er nemlig ikke let at skaffe Personer med tilstrækkelig Sagkundskab i hver Jurisdiktion, navnlig i de mindre Købstæder og paa Landet, og det er paa den anden Side af største Vigtighed, at der gennem den Undervisning og de Prøver, der skal gennemgaaes, inden det kan tillades en Person at føre et Motorkøretøj,

øves en virkelig Kontrol med, at den paa-gældende har fornøden Sikkerhed og Kendskab til Maskinens Brug. Der vil efter Forslaget være Adgang for Ministeriet til f. Eks. i hvert Amt at beskikke en særlig sagkyndig, for hvem alle Prøver skal aflægges, hvorigennem ogsaa sikres, at der stilles mere ensartede og strengere Fordringer til de Personer, der aflægger Prøven. Med Hensyn til Lærere vil det være nødvendigt, at saadanne godkendes i alle større Byer, saafremt der findes dertil egnede Personer.

I § 9 har man udeladt en Del Detailbestemmelser om Motorkøretøjers Indretning, Registrering m. m., da Reglerne herom ikke bør fastsættes ved selve Lovens. Som en Følge heraf har man i § 16 foreslaaet, at Justitsministeriet faar fornøden Bemyndigelse til at fastsætte nærmere Regler om Motorkøretøjers Indretning, Anmeldelse, Undersøgelse, Registrering m. m. — Da der derhos savnes Hjemmel til at fastsætte Regler for Opbevaring af Benzin og lignende brandfarlige Vædske udenfor København og Købstæderne, foreslaas der til-lagt Justitsministeriet en almindelig Beføjelse hertil.

Med Hensyn til Betingelserne for at opnaa Førerbevis, har man i § 17 foreslaaet, at det ej blot, som tidligere, kræves, at vedkommende skal være i Besiddelse af fornøden Synsevne, men ogsaa af fornøden Høreevne og Førighed, da Føreren baade skal kunne høre godt og kunne bruge Arme og Ben til at styre og bremse med. De nærmere Regler om, hvad der i denne Henseende skal kræves, vil man anmode Sundhedsstyrelsen at fremkomme med Forslag om.

I § 17, sidste Stykke, har man indsat en Regel om, at et Førerbevis kun skal gælde i en begrænset Tid; efter dennes Udløb maa det kræves, at den paa-gældende paany opfylder Betingelserne for at kunne faa Adgang til at føre et Motorkøretøj.

Medens det efter den gældende Lovs § 10 er tilstrækkeligt for, at en Person kan uddanne sig som Fører, at der ved hans Side findes en med Førerkort forsynet Person, er det i § 18, 2det Stykke foreslaaet, at der ved Siden af Eleven skal findes en som Lærer godkendt Person for at hindre, at Personer uden selv at underkaste sig den foreskrevne Prøve til Stadighed kunne føre Automobil, naar de blot have en med Førerkort forsynet Person ved Siden af sig. — Endvidere har man foreslaaet, at Eleven, der aflægger Prøve, skal anses for